

1. søndag etter påske 2018. Asbjørn F. Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 114; 1. Mos 32:22-32; 1. Jo 5:1-12; Joh. 20:19-31

"Sannelig, han var Guds Sønn!" – utbrøt vaktene og offiserene på langfredag ved Jesu kors. "Se det mennesket", sa Pilatus da han førte Jesus for folket ikledd tornekronen og purpurkappen. At Jesus var et menneske, ble demonstrert for hele verden der han hang på korset i store smerter. Her ba han for sine fiender. Her tørstet han. Her ropte han til Gud i sin nød over at han var forlatt og ensom. Jesus var et virkelig menneske av kjøtt og blod. Men Jesus er også GUD, født av Faderen fra evighet av. Dette viste seg på oppstandelsens morgen. Døden kunne ikke holde på en rettferdig. Faderen vekte Jesus opp, og han stod opp og gikk ut av den stengte graven. Oppstandelsen bekrefter at Gud selv døde for våre synder, og at han stod opp på den 3. dagen.

Guds ord er sant. Jesu oppstandelse skjedde slik det var varslet i skriftene. Jesus hadde flere ganger pekt på at skriftene fortalte at Han skulle lide og dø og stå opp igjen. Da Johannes står ved den tomme graven står det: "Han så og trodde. Hittil hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han skulle oppstå fra de døde." Joh20,8f. I beretningen om Emmausvandrerne (2.påskedag) hvor de to disiplene forteller hele historien om Jesu død og oppstandelse til Jesus som de ikke kjenner igjen, svarer Jesus: "Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt det profetene har sagt. Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet? Deretter begynte han å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene." Oppstandelsen bekrefter og slår fast at Bibelen er Guds eget Ord. Det som står skrevet er sant og hans løfter skal alltid bestå. «Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingeniende forgå.» sier Jesus.

Da Gud oppreiste Kristus den tredje dagen var frelsesverket fullført. Rett nok ropte Jesus allerede på korset: *Det er fullbrakt.* Men nå kommer Gud inn og bekrefter at det er fullbrakt. Gud skriver under på regningen: Gjelden er betalt. Alle mennesker er rettferdiggjort, skyldfrie og uskyldige. På samme måte som Gud fordømte hele verden i Kristi død, har han i Kristi oppstandelse frikjent hele verden. I Jesu død ble dødsdommen over all synd iverksatt. Oppstandelsen bekrefter at vi har sonet vår synd og er blitt frikjent. Paulus tar ikke for sterkt i da Han i 1.Kor 15,13 sier følgende: «Er ikke Kristus stått opp, da er vårt budskap intet og deres tro er meningsløs.. Men nå er Kristus stått opp fra de døde. Ja Gud være lovet.»

Dagens tekst beskriver to hendelser etter oppstandelsen. Den første er da Jesus åpenbarte seg for disiplene som var samlet bak stengte dører. Den andre handler om Jesu møte med Tomas. Disiplene var samlet og av frykt for jødene hadde de stengt dørene. Plutselig står Jesus midt i rommet mellom dem. Veggene er av jord, stein og tre. Jesus kom ikke igjennom noe av dette. Han bare stod der. Slik kom han ut av Graven også. Steinen var rullet for med vaktene utenfor. Engelen veltet steinen for å vise at Jesus alt var oppstanden. Jesus viser oss at Han er sann Gud. Han er allmechtig slik Gud er allmechtig. Han er allestedsnærværende som Gud er det. Han kan komme alle steder også gjennom stengte dører. Men Jesus er fortsatt etter oppstandelsen sant menneske. De kjente ham igjen. De fikk se hans naglemarker i hender og føtter og hans sår i siden. Tomas fikk enda lov til å stikke sin finger inn i sårene i hans side. Disiplene ble glade da de fikk se Herren "Min Herre og min Gud," sa Tomas. For Jesus og Den Hellige Ånd har det vært viktig å få med seg detaljene som klart bekrefter at den oppstandene Jesus Kristus fortsatt er sann Gud og sant menneske.

Jesus er allestedsnærværende og allmechtig. Han har sagt at han er med alle dager inntil verdens ende. Han har sagt at der to eller tre samles i mitt navn der er jeg mitt i blant dere. Når Ordet leses og forkynnes da er Jesus virksom her slik han var hos disiplene den gangen. Han kommer gjennom lukkede dører og forkynner for oss evangeliet. På samme måten er Jesus her i skriftemålet og avløsningen. Jesus er her i nattverden når vi eter hans kjøtt og drikker hans blod under brød og vin. Når Ordet leses så er han til stede etter sitt løfte. For en troende er dette logisk. Det er sammenheng med det som skjedde i og med oppstandelsen og i tiden etter. Fornuften protesterer og sier at dette ikke går. Men dagens tekst bærer vitnesbyrd om at slik står det i Ordet. Dette forklarer hvorfor vi kan be til ham hvor som helst og når som helst. Han er nær hos den troende og bor i hjertet vårt og i Ordet. «Men rettferdigheten av tro sier: Tenk ikke med deg selv: Hvem skal fare opp til himmelen? - det vil si for å hente Kristus ned - eller: Hvem skal stige ned i avgrunnen? - det vil si for å hente Kristus opp fra de døde. Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Det er troens ord, det som vi forkynner. For hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst." Rom 10:6ff.

Det er godt at Jesus står ved Faderens høyre hånd som sant menneske og sann Gud. Han har fortsatt sine naglemerkte hender og føtter. Han husker hva han har lidd. Han vet hva vi må igjennom.

Han vet hva han skal be Faderen om for å bevare oss mot det onde som alltid er etter oss. Videre bekrefter Jesus overfor disiplene igjen og igjen at det som står i Skriften og som han selv sa flere ganger før sin lidelse og død og oppstandelse at det er sant.

Her gjelder det tvileren Tomas. Han ville ikke bare ha et rykte. Tomas koblet ikke Skriften og Jesu Ord med det han hørte. Han ville ha håndfaste bevis. Det fikk han. Jesus tok seg av ham: *«Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser og likevel tror.»* Vi må også i dag som de øvrige disiplene, være fornøyd med Ordet uten å se den oppstandne med våre øyne.

Vi må se han i troen med vårt hjerte. Vi har i Bibelen en rekke bevis og vitnesbyrd om oppstandelsen. De er fra apostlene som snakket med Jesus, fikk ta på hans sår og merker og som kjente han igjen: *«For først og fremst overgav jeg dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder etter skriftene, at han ble begravet, at han stod opp den tredje dag etter skriftene, og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv. Deretter viste han seg for mer enn fem hundre brødre på én gang. Av dem lever de fleste, men noen er døde. Deretter viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene. Aller sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster.»* IKO 15,3ff. Johannes kommenterer dette i slutten av teksten: *«Jesus gjorde også mange andre tegn for disiplenes øyne som det ikke er skrevet om i denne bok. Men disse er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.»* Jesus gjorde alt dette for at vi skal tro og erkjenner at Jesus er frelseren. Her er vi ved en viktig sannhet. Troen er knyttet sammen med Ordet. Ordet og Kristus er samme sak. Troen på Jesus Kristus, hans død og oppstandelse for deg. Det er en objektiv tro som knytter seg til det du har hørt og lest i Bibelen. Det er sant og det gjelder deg.

Vi kan komme i tvil og vanskeligheter som Tomas, som en Peter eller som en av de andre disiplene. Påskebudskapet avslører at selv apostlene var svake mennesker, lette å lede og friste. I slike perioder har vi alt for lett til å lete etter årsaker i oss selv. Vi føler ingen ting.

Alt det som jeg leser er bare ord. Det jeg hører på gudstjenesten er tørt og kjedelig. Jeg blir ikke engasjert. Jeg er så fattig på opplevelser. Så handler alt om hvordan jeg er og mot hva andre sier. Vår menighet og kirke er alt annet enn populært. Alt er så lite og puslete. Alt dette søker djevelen å lure oss med. Hans mål er å få oss bort fra Kristus. Men saken er ganske enkelt den. Du er et menneske, født inn i denne verden. En gang skal du dø. Etter døden er det to utganger, evig liv eller evig død. Skriften lærer at vi er underlagt døden og syndens lov. Vår selvopptatthet er et resultat av synden som fører til døden. Loven fordømmer oss. Evangeliet derimot gir oss håp om evig liv. Dette er vårt ved troen på Jesus Kristus Den levende Guds Sønn som seiret over djevelen, døden og synden. Da blir det viktig å lete etter sannheten i Skriften. For her finnes det en sannhet. Jesus som sier om seg selv at han er veien, sannheten og livet. Forkaster du sannheten så forkaster du Livet og Kristus. Bibelen ber oss skille mellom det som er falskt og sant og rett.

Derfor handler det ikke om følelser og hva en føler er rett. Troen er det å gripe fatt i Kristus og det han har gjort for oss. Takk Jesus, at du døde for meg. Kristus er troens opphavsmann. Han ga deg troen i dåpsgave, men han er også troens fullender. Den Hellige Ånd vil gjennom sitt arbeid holde troen vedlike, ved at vi bruker nådemidlene. Du klarer det ikke selv. Da vil fienden ta overhånd og føre deg bort. Da blir troen fort en subjektiv sak der vi hele tiden må oppleve, erfare og få bekreftelse fra oss selv og andre at jeg tror. Men dette holder ikke. Det er å bygge huset på sandgrunn. Vi skal bygge på fjell som er en enkel bekjennelse til Kristus som min Herre. For denne bekjennelsen må Satan vike. Han har ingen rett til å fordømme den som er i Jesus Kristus. Epistelteksten i dag er fra 1.Joh 5: *«Enhver som tror at Jesus er Kristus er født av Gud. Kjennetegnet på at vi elsker Guds barn er om vi elsker Gud og holder hans bud. Å elske Gud er å holde av hans bud/ord. Og Ånden selv er vitne, fordi Ånden er sannhet. For dette er Guds vitnesbyrd: Han har vitnet om sin Sønn, Den som tror på Gud har vitnesbyrdet i seg. Men den som ikke tror Gud har gjort ham til en løgner, fordi han ikke har trodd Guds eget vitnesbyrd om sin Sønn. Og dette er vitnesbyrdet: Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans sønn. Den som har Sønnen, eier livet, men den som ikke har Guds sønn, eier ikke livet.»* Går det an å få sagt det klarere? Dette er grunnlaget for vår tro. Guds Ord er et nådemiddel som gir oss troen og evangeliet. Guds Ord er et nådemiddel som bevarer troen i oss. Så har han gitt oss en menighet og kirke der nådemidlene ord og sakrament forvaltes og brukes. Gjennom Jesu oppstandelse er vi rettferdiggjort. Når Jesus skal fortelle disiplene dette sier han ikke som på korset: *«Det er fullbrakt»*. Til disiplene bruker han andre Ord: *«Fred være med dere.»* Dette et uttrykk for at det nå er fred mellom Gud og disiplene. Frykt ikke og vær ikke redde. Deres synder er forlatt. Det var jo nettopp for slike redde disipler at han døde og stod opp igjen av graven. Syndene deres var tatt bort fra Guds Åsyn. Guds vrede over våre synder rammet Jesus langfredag. Jesus blir aldri sint på syndere som plages over sin synd. Nei, han forkynner evangeliet: *«Fred være med dere.»* Det er akkurat det samme han hilser oss med i avløsningens ord der han tilgir oss våre synder og forteller oss at Gud ikke lenger er vred og sint, men nådig og barmhjertig.

Amen.